

ה"ט 46002/08/17 - לודמילה רובינוב נגד דוד לנקרי

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 46002-08-17 רובינוב נ' לנקרי
תיק חיצוני:
בפני כב' השופטת ד"ר הילה מלר-שלו
מבקשת לודמילה רובינוב
נגד משיב
דוד לנקרי

החלטה

1. ביום 22.8.17 ניתנה החלטת כב' השופטת שלאעטה-חלאילה, לפיה ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב במעמד צד אחד ונקבע מועד לדין במעמד הצדדים ליום 29.8.17 (להלן: "הצו").
2. ביום 29.8.17 התקיים דיון אליו הופיעה המבקשת בלבד והמשיב לא התייצב. כב' השופט ארדמן בהחלטתו מאותו היום קבע, כי לאחר שהסתבר מברור עם המזכירות כי לא בוצעה מסירה למשיב ע"י משטרת ישראל, הרי שנקבע מועד נוסף לדין במעמד הצדדים ליום 5.9.17.
3. ביום 5.9.17 התקיים דיון במעמד שני הצדדים.
4. המשיב טען, כי ביום 31.8.17 קיבל מהמשטרה זימון לדין, אולם את הבקשה עצמה קיבל רק ביום קודם לדין ממזכירות ביהמ"ש. לטענתו, בהעדר אישור מסירה כדין הוא מבקש לבטל את הצו ואת התביעה. במהלך הדיון נשאל המשיב האם ברצונו לדחות את הדיון על מנת שיוכל להתייצב עם עו"ד מטעמו, והשיב על כך בשלילה, טען ממושכות לגופו של עניין, במטרה להביא לדחיית הבקשה.
5. המשיב הכחיש את הנטען כנגדו בבקשה, והעיד בפני ביהמ"ש כדלקמן:
א. זהותה של המבקשת אינה נכונה, היא אינה לודמילה רובינוב אלא למעשה איילת שלו, בת זוג

לשעבר (עמ' 4 לפרוט' ש' 13-14). המבקש אף הפנה למבקשת שאלה האם עשתה "ניתוח פנים" וזו השיבה בשלילה (עמ' 6 ש' 14-17).

ב. המבקשת "עובדת עם המשטרה בשיתוף פעולה... או שהיא שוטרת ועדיין סמויה" (עמ' 4 לפרוט' ש' 8-9).

ג. המבקשת חודרת לו לטלפונים, מכניסה לו וירוסים וכי "מצצה את כל החומר" משלושה פלאפונים שהיו ברשותו, 170 סרטונים (עמ' 5 לפרוט' ש' 1-8).

ד. המבקשת אמנם הגישה את הצו אולם מי ש"מושך בחוטים" היא הרווחה. וכי המבקשת היא "נכס של הרווחה בקרית ים, זה מעיין בלתי נדלה של כסף והיא גפ סמויה של המשטרה-עובדת בהשתק, כאילו בעצימת עיניים נקרא לזה." (עמ' 8 לפרוט' ש' 5-7).

ה. כי המבקשת מקבלת משירותי הרווחה כספים שמאות משפחות יכולות לחיות מהם (עמ' 7 ש' 22-23).

ו. כי צילם את הבת של המבקשת ביום הולדתה בגן (עמ' 6 לפרוט' ש' 30-31).

ז. כי שוחח עם המבקשת באקראי וכי היא אמרה לו שלא ייגע בילדה והוא אינו מבין מדוע היא חוששת מפניו ומבקשת שלא ייגע בילדתה; הוסיף כי בתה של המבקשת אינה נראית בגיל 5 אלא כילדה בת 3 (עמ' 8 ש' 10-12).

ח. שכאשר המבקשת התלוננה עליו והמשטרה הגיע לעצור אותו היה בידי ציוד צילום שהוא השאיר במקום (עמ' 6 ש' 32 - עמ' 7 ש' 1).

ט. כי הבית של המבקשת מרושת במצלמות וכי המשטרה היא זו שהציבה אותן אצלה (עמ' 7 לפרוט' ש' 2-3).

י. כי במהלך ה"עיקוב" שהוא ביצע אחרי המבקשת, הוא למעשה מנע שהיא תותקף בביתה (עמ' 7 לפרוט' ש' 6-7).

יא. כי הגם שהוא מסכים להצעת ביהמ"ש להפיכת הצו להדדי (הסכמה אותה נתן וחזר ממנה לסירוגין במהלך הדיון) הרי שלא יכול להסכים לעניין שמירת המרחק שנקבעה בצו, מאחר והוא

היה מגיעה לבית המבקשת "לשעה שעתיים לוודא מה הולך שם בבית של המבקשת" (עמ' 7 לפרוט' ש' 18).

יב. המשיב דרש מהמבקשת במהלך הדיון צילום תעודת זהות וספח, וחזר וביקש כי תכתוב על דף נייר את כתובת מגוריה וכן פרטים עליה ועל ילדיה, תוך שהוא מושיט לה דף נייר ועט לצורך כך (עמ' 4 לפרוט' ש' 32); המשיב טען כי הוא רוצה לברר פרטים על ילדיה של המבקשת, היכן נולדו וזאת לצורך בירור האם אכן מדובר בילדיה שלה (עמ' 4 לפרוט' ש' 9-11).

6. המבקשת העידה בפני ביהמ"ש, כי היא אינה מכירה את המשיב; כי היא אינה יודעת מיהי אילת שלו; כי קבלה את שמו של המשיב באמצעות המשטרה; כי היא אילת שלו ואינה בת זוגו לשעבר של המשיב; כי הילדים הם ילדיה שלה; כי ראתה את המשיב עובר ליד ביתה במשך מספר ימים; כי המשיב דפק על דלת ביתה; כי הזעיקה את המשטרה מספר פעמים אולם המשיב ברח עד שהניידת הגיעה למקום; כי רק פעם אחת עלה בידה לעכב את המשיב ואז הספיקה להצביע עבור השוטר על המשיב תוך שהוא מתרחק מהבית לכיוון הרחוב; כי קיימות שתי תלונות כנגד המשיב במשטרה; כי המשיב נהג להניח פתקאות בגינתה ובדואר דלה כשהילדים שלה שהו בגינה, דבר שארע בחודשים יולי אוגוסט ולאחר שנגשה למשטרה הגיעה לביהמ"ש על מנת לבקש את הצו; כי המשיב ראה את אבי בנותיה ופנה אליו ואמר לו כי הוא (המשיב) רוצה את הבת שלו וביקש מאבי בנותיה להבטיח לו כי מדובר בילדיו שלו ולא של המשיב;

7. המבקשת אף הסכימה להצעת ביהמ"ש להפיכת הצו להדדי, הגם שהיא, לטענתה, אינה מטרידה את המשיב. המשיב הסכים במהלך הדיון למתן צו הדדי ולסירוגין חזר מהסכמתו אך בכל מקרה דרש כי מגבלת המרחק תבוטל, זאת לאחר שהודה כי שהה בסמוך למקום מגורי המבקשת ו/או בנותיה בנסיבות שונות ואף תעד אותן (בחלקן כמפורט לעיל).

8. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בקשב רב במסגרת דיון ממושך, שוכנעתי כי אין מנוס ממתן הצו, זאת במיוחד בשים לב לעובדה כי בלב העניין עומדות קטינות, אשר המשיב אף הודה בצילומן ובנסיון להמצא בקרבתן, זאת כאשר, לטענתו אחת מבנותיה של המבקשת (המעידה כי אינה מכירה את המשיב כלל) היא בתו שלו, וכי המבקשת היא למעשה אילת שלו ולא לודמילה רובינוב, וכי היא עובדת עם משטרת ישראל ו/או עם רשויות הרווחה ועד כהנה טענות, כמפורט לעיל.

9. בנסיבות אלה וכעולה בבירור מעדויות הצדדים בפני, לא זו בלבד שמצאתי את עדותה של המבקשת כמהימנה עלי, אלא שהמשיב עצמו חיזק את טענותיה ובעדותו ביסס את העילות הנדרשות למתן הצו.

10. אשר לטענות המשיב בדבר דחיית הבקשה בהעדר המצאה כדין של הבקשה עצמה אלא רק של הזימון לדיון, הרי שבנסיבות העניין המפורטות לעיל (בשים לב לטובת הקטינות) ולאחר שהוברר כי בידי המשיב

היתה הבקשה קודם לדין כמו גם לאחר שהמשיב עצמו דחה את הצעת ביהמ"ש לדחייה קצרה של הדיון לצורך התייצבותו בשנית וטען לגופו של עניין באריכות, מצאתי כי אין בהן כדי להצדיק את דחיית הבקשה.

11. אשר על כן, מוארך בזה תוקף של הצו אשר הוצא ביום 22.8.17 למשך 90 יום ממועד הינתנו. כל תנאיו של הצו המקורי ימשיכו לחול, בשינויים המחויבים, עד מועד פקיעת תוקפו כאמור.

12. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.